

Nicole Burette, *Voor het Nederlands druk één! Pour le français, tapez deux...*
Mons, Couleurs livres, 2024, 218 pp.,
ISBN 9782870039359

Halfweg haar boek *Voor het Nederlands, druk één! Pour le français, tapez deux...* formuleert Nicole Burette de essentie van waar zij tegen richt en voor waarschuwt: “L’occupation exponentielle du terrain en Belgique par la Flandre n’est pas le fruit du

hasard. C’est le résultat d’une volonté collective (de revanche peut-être), mais surtout d’une stratégie mûrement réfléchie à divers niveaux, de longue date. Et sans cesse entretenue, ‘reboostée’, renourrie, grandie.” Het mantra van “la mainmise totale des Flamands sur tout ce qui compte en Belgique” wordt door deze journaliste gedurende meer dan zoo bladzijden in diverse toonaarden met hoofdletters en uitroepetekens hernomen. Zij omschrijft zichzelf als “une Liégeoise, ayant étudié dans le Brabant wallon, avant de s’installer à Bruxelles, puis de revenir en Wallonie”. Haar boek, zo voegt zij er aan toe, “s’appuie sur de longues recherches, de multiples témoignages et de nombreuses rencontres” gedurende drie jaar. Maar helaas wel exclusief met Franstaligen en in al te sterke mate vanuit een Brussels perspectief. Waarbij bovendien zo goed als volledig wordt voorbijgegaan aan de huidige multiculturaliteit en veeltaligheid van de Belgische hoofdstad.

De afbakening van de grenzen van de taalgebieden in België, de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, het feit dat de zes gemeenten met faciliteiten in de Brusselse rand tot het

Vlaamse grondgebied behoren en dat de Vlaamse overheid ervoor gekozen heeft om van Brussel de hoofdstad van Vlaanderen te maken, liggen Burette zwaar op de maag. Hetzelfde geldt voor de gegarandeerde ver-tegenwoordiging van de Vlamingen in Brusselse openbare instellingen en het ontbreken van een rechtstreekse territoriale verbinding tussen Wallonië en Brussel, terwijl Vlaanderen daar wel over beschikt. Het hek is in haar analyse volkomen van de dam “depuis que la N-VA a été aux manettes sous le gouvernement Michel, minoritaire pour les francophones”...

Om die toestand te keren, is het voor deze publiciste nodig dat “les francophones se re-saïssissent en termes de confiance en soi, mais surtout de détermination et d’union”, dat een brede francofone identiteit en solidariteit wordt opgebouwd en dat door Franstalig België een weloverwogen communautaire (onderhandelings)strategie wordt ontwikkeld. Tegelijk dienen Franstalige Belgen beter Nederlands te leren, in het bijzonder om in zowel publieke instellingen als private bedrijven hun carrièrekansen te verhogen. Overigens is het Frans, zo benadrukt de auteur, de taal van “plus de la moitié du pays (géographiquement en tout cas)”...

Hoewel de studies van onder meer historicus Jules Hannes (1938-2012) hebben aangetoond dat de situatie heel wat complexer was en is, zijn de actuele fiscale en financiële transfers van Vlaanderen naar Wallonië voor Burette niet meer dan een gerechtvaardigde compensatie voor transfers in de omgekeerde richting tot omstreeks 1960. Als conclusie pleit de auteur voor “un fédéralisme à quatre régions, la formule qui serait la plus compréhensible, la mieux gérable et la plus apaisante, mais à la seule condition, non négociable, que la Flandre réinstalle sa capitale en Flandre”...

Voor het Nederlands druk één!, pour le français tapez deux... – het eerste zinsdeel is trouwens een gallicisme – dateert van vóór de parlementsverkiezingen van juni 2024. Sindsdien is het politieke landschap in België, Brussel, Vlaanderen en Wallonië grondig door elkaar geschud en wordt de federale regering geleid door een Vlaams-nationalist. De evaluatie door Nicole Burette van met name dat laatste laat zich vermoedelijk raden...

Hoe representatief deze schriftuur is, valt moeilijk in te schatten. Maar het is – ondanks alle karikaturen, jeremiades, al dan niet bewuste provocaties en soms vermoeiende herhalingen die het boek bevat – voor Vlamingen hoe dan ook de moeite waard om er kennis van te nemen, en vooral om de dialoog ermee aan te vatten.

NICO VAN CAMPENHOUT